

[S. Munk.]

de Kredse af Befolkningen, der uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder.

Det foreliggende Lovforslag stiller yderligere 3 Mill. Kr. til Raadighed for Udlaan og udstrækkes samtidig til at gælde for Aaret 1934—35, samtidig med at der gives Mulighed for næringsdrivende, der har etableret sig i Aaret 1931, til at blive delagtige i disse Laan. Dette sidste var jo udelukket efter Loven af 4. Februar i Aar. — Endvidere ændres Lovens § 3 angaaende Laan-tagernes Sikkerhedsstilling ganske væsentligt, hvilket maa hilses med særlig Glæde, da jeg har det Indtryk, at den nugældende Lovs Bestemmelser i saa Henseende har virket mindre tilfredsstillende og maaske har bevirket, dels at det har taget ret lang Tid at tilendebringe Behandlingen af en Del Ansøgninger, dels at der er givet Afslag til mange, som man i og for sig godt kunde have tænkt sig at ville støtte, men som netop i Betragtning af de økonomiske Forhold har haft uhyre vanskeligt ved at skaffe de fornødne Kautionsister eller den paa anden Maade forlangte Sikkerhed. Som denne Paragraf nu er formet, vil jeg tro, at Loven vil virke bedre efter sin Hensigt og mere fremmende for Behandlingen af Sagerne, saa at disse afgøres noget hurtigere end hidtil. Det er sikkert ikke Ministeren ubekendt, at en Del Ansøgere har beklaget sig over, at det varede for længe, inden man modtog Svar paa sine Ansøgninger, ja, der er endda overfor mig fremført et Tilfælde, hvor en mindre Haandværker ude i en Landkommune umiddelbart efter Lovens Vedtagelse i Februar har indsendt en Ansøgning, men endnu ikke har hørt, hvorledes det staar til, om han kan vente Hjælp eller ej. Men jeg er naturligvis klar over, at der ogsaa har været meget store Vanskeligheder, først og fremmest paa Grund af Ansøgningernes store Antal og de begrænsede Midler, som Loven stiller til Raadighed derfor. Derfor var det vanskeligt at fordele dem blandt de ca. 22 000 Ansøgninger, som er indkommet, og det har jo ogsaa vist sig, at det kun i ganske enkelte Tilfælde har været muligt at gaa ud over det Laanebeløb, der nævnes som det almindelige i Loven, saa vidt mig bekendt ligger Laanene i Almindelighed paa mellem 500 og 600 Kr. Endvidere er det en Selvfølge, at det, naar en saadan Lov vedtages og der udformes Ansøgningsblanketter og Formularer, i mange Tilfælde kan knibe med at faa disse rigtigt udfyldt, saa det ogsaa forsinkes Sagernes Behandling, ligesom naturligvis Kommunalbestyrelserne og Organisationerne, der

jo hver for sig har skullet paategne saadanne Ansøgninger, kan have været noget længe om Behandlingen deraf, saaledes at der er gaaet ret lang Tid fra Ansøgningens Udfyldelse, til den er indsendt til Handelsministeriet og kommet Administrationen i Hænde. Jeg beder den højtærede Minister have Opmærksomheden henvendt paa den Side af Sagen, da det selvsagt har den allerstørste Betydning for Ansøgerne snarest muligt at faa deres Sag afgjort, idet man jo i Almindelighed maa forudsætte, at de paagældende netop paa det Tidspunkt, de søger, er i Trang.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar i øvrigt, som før sagt, at der til Ministeriet er indkommet ca. 22 000 Ansøgninger, hvoraf 6 000 er bevilget, 7 000 afslaaet, medens 9 000 endnu ikke er færdigbehandlet. Endvidere, at der af de oprindelige 5 Mill. Kr. kun er Penge tilbage til at hjælpe 3 000 af de 9 000, jeg før nævnte, og det er naturligvis af den Aarsag, den højtærede Handelsminister nu stiller Forslag om yderligere at stille 3 Mill. Kr. til Raadighed. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at det vilde være urimeligt, om disse 6 000 Mennesker, trængende mindre Haandværkere og handlende, skulde udelukkes, thi mange af dem har sikkert indsendt deres Ansøgning i lige saa god Tid som en Del af dem, der allerede har faaet bevilget Laan, og en Del af dem er sikkert i lige saa stor Trang, deres Ansøgning er blot ikke færdigbehandlet paa Grund af Omstændighederne, mange Gange Omstændigheder, som Ansøgerne ikke selv har været Herre over. Endvidere vilde jeg tro, at der blandt de Ansøgere, der allerede har søgt, men har faaet Afslag, var en Del, som i og for sig burde hjælpes, og jeg synes ikke, det vilde være urimeligt, om man var i Stand til at give disse Folk, som man kunde tænke sig at hjælpe, en Chance igen. Hvis man derfor skal opnaa den fulde Virkning af Loven og virkelig hjælpe alle de trængende, smaa handlende og Haandværkere, der søger, er det vist et stort Spørgsmaal, om de 3 Mill. Kr. kan strække til, ihvorvel jeg naturligvis udmærket godt forstaar den højtærede Ministers Motiver til under de forhaandenværende økonomiske Forhold ikke at gaa højere op med Beløbet. Under Hensyn hertil og for at faa udnyttet Loven retfærdigt overfor alle Ansøgere efter dens Formaal henstiller jeg til den højtærede Minister at overveje Muligheden for at forhøje Beløbet de 8 Mill. Kr. noget, i hvert Fald saa meget, at alle virkelig trængende kan komme i Betragtning med et rimeligt